

Can Cabanyes

Caldes d'Estrac

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de La Riera, 21 (08393 Caldes d'Estrac)
Emplaçament Des de l'estació de tren, pujant pel carrer de La Riera, a mà esquerra.

Coordenades:

Latitud: 41.57211
Longitud: 2.52796
UTM Est (X): 460646
UTM Nord (Y): 4602377

Classificació

Número de fitxa 08032 - 5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle XIX
Any 1830
Autoria de l'element: Josep Barba e Ylla
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Conjunt en bon estat, estructura i coberta bé, i façana regular.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL (11.07.1984); n°24 del Pla General Municipal
Data aprovació: dc., 11/07/1984 - 12:00
Número inventari 8399
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00001

Autoria de la fitxa Octavi Mallorquí Vicens
Data de registre de la fitxa: dg., 01/01/2006 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía
Data de la darrera revisió: dc., 22/09/2021 - 00:00

Descripció

Palau neoclàssic de gust italià de planta quadrada, de planta baixa, dues plantes amb torreta i mirador superior a la coberta. La superfície total del solar és de 2.388 metres quadrats, i de superfície construïda n'hi ha 1.477 metres quadrats. Es tracta d'una edificació de la primera meitat del segle XIX. La casa es troba al mig del terreny, i gaudeix de jardí a la part davantera i posterior. La façana principal està orientada en sentit sud, amb una porta d'accés de caire senyorial. A la primera planta s'hi pot accedir per l'interior i per una escala lateral descoberta. En una galeria sobre façana decorada amb elements neoclàssics amb baranes de baixes columnes lobulades trobem tres accessos amb persianes dites mallorquines, de color marró. A la segona planta tres balcons del mateix estil del pis inferior, amb les baranes de columnes i les persianes mallorquines, gaudeixen d'una excel·lent vista no només del jardí del palau, sinó també del carrer de La Riera i del turó del Puig Castellar amb el parc de Can Muntanyà en primer terme. Encara per damunt hi trobem unes espaioses golfes amb tres petites finestres rectangulars per facilitar la ventilació. La façana posterior, condicionada per la vegetació que l'envolta, presenta unes característiques semblants a les ja citades, amb tres finestres a cada pis, amb persianes de color marró i baranes, i la continuació de la porxada. A la façana lateral est hi destaca la porxada amb accés directe des de l'interior de la casa o bé des del jardí. Hi ha una coneguda foto de Mn. Jacint Verdaguer que precisament va ser feta en aquesta porxada, en el temps en que aquest clergue literat acompanyava al marquès de Comillas a les seves vacances d'estiu a Caldes. A la façana lateral oest es repeteix la distribució ja citada, però aquí sí que cal fer esment que la terrassa del pis superior té una mena de patí mirador orientat cap a la mar. Al capdamunt de l'edificació trobem l'existència d'una torreta i un mirador. La torreta, quadrada, presenta finestres a les seves cares, i a un dels costats hi ha un dipòsit d'aigua. La superfície del terrat està pintada amb pintura impermeable; exemple evident de la lluita que es porta a terme contra les humitats que amenacen l'edificació. El mirador superior, petit, i amb coberta a quatre aigües, envoltat d'una barana de columnes, gaudeix d'unes vistes excel·lents de tot el poble i del front marítim. El jardí de la casa mereix un comentari especial. Abans hem fet esment de que l'edifici es col·loca gairebé al centre de la parcel·la, que està enjardinada formant terrasses escalonades. El jardí és gran, variat i presenta una font a l'entrada principal que, a imitació d'una gruta envoltada de vegetació, ens trasllada a un ambient oníric. Disposa, a més a més, de la canalització d'un torrent que desemboca directament a la Riera. El jardí en la seva part davantera presenta, a joc amb el ja esmentat, unes baranes d'estil neoclàssic amb columnes lobulades. La vegetació que hi podem trobar és: moreres, palmeres, atzavares, arbustos variats. La finca presenta varis accessos: una entrada senyorial amb una gran porta reixada pel carrer de La Riera, una porta estreta de fusta amb reixat superior calat en carreró lateral (datada el 1864) sota arc i que per accedir-hi cal pujar uns graons, i l'entrada per a vehicles pel carrer del Remei consistent en una àmplia porta reixada. Un mur arrebossat i cobert d'heura en bona part del seu recorregut envolta la finca. Com a part integrant de la finca però independent alhora, cal citar la casa dels masovers. Formada per planta baixa i dues plantes, està orientada al carrer de La Riera. No presenta cap element arquitectònic d'especial interès.

Observacions:

És l'edifici de composició neoclàssica de més qualitat de Caldes. Inventariada amb el núm. 24 per l'article 55 de la Normativa del Pla General de Caldes d'Estrac. Les baranes de la casa varen ser pintades per Antoni Graupera, pintor i erudit caldenc, nascut a Parets del Vallès.

Història

Josep Barba e Ylla va fer iniciar la construcció de Can Cabanyes l'any 1862 i la va finalitzar el 1864. Josep Barba e Ylla va ser un d'aquells "americanos", (català que va fer fortuna a Amèrica) que, al tornar a la seva terra, es va fer construir una gran casa com exponent de la seva força econòmica. En la seva aventura americana va arribar primer a New Orleans l'any 1832, i després va anar cap a Mèxic, primer a Veracruz i després a Campeche, on va exercir de farmacèutic. Joaquin de Cabanyes i Rabassa es va casar amb la filla de Josep Barba que es deia Josefa Barba i Subirà, l'any 1884. A la reixa de la entrada principal al carrer de la Riera es poden veure les lletres "J B" que corresponen a Josep Barba, tot i que des de fa anys la casa es coneix com "Can Cabanyes". Juntament amb les cases del Marquès de Comillas (avui desapareguda), de Can Nadal i de Can Cassasses, és de les primeres cases d'estiueig de Caldes.

Bibliografia

AA.DD. (1995). Fotografies Antiques de Caldes 1870-1962. Arrels Cultura. Caldes d'Estrac. BATLLE, A. (1985). Caldes d'Estrac o Caldetas: un vell plet. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. CARNÉ I CABRÉ, J.(1995). Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic. Document Refós. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. GRAU MOLIST, L. (2004). L'estiueig a Caldes d'Estrac. Una aproximació. Caldae Aquae Núm. 2. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. LLANAS, M. SOLDEVILA, L. (2002). Verdaguer i el Maresme. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.

